

[Finansministeren.]

Prisbevægelsen ikke har været ganske den samme, det tør jeg ikke sige, men for saa vidt de ikke gør det, har de ogsaa det samme Pristal som Arbejderne i Byerne.

Der er altsaa heller ikke her Tale om 100 det ene Sted og 200 det andet Sted. Og hvis det ærede Medlem vil sige: Ja, men der er visse Ting, som Landbrugerne bruger i større Mængde, saadanne Artikler, hvis Pris ligger forholdsmæssigt højere end andre Varers, vil jeg sige, det er rigtigt, der er visse Grupper af de Ting, som betaales højt, og hvor Prisbevægelsen efter min Mening ikke har været tilstrækkelig langt nede, men der er ogsaa visse af de Ting, som Landbrugerne indkøber, hvis Prisnedgang har været meget stærk. Jeg skal nævne Foderstoffer, hvor Pristallet for Tiden er 91 i Forhold til 100 i 1913. Jeg skal nævne Gødningsstoffer, hvor Pristallet er 93 i Forhold til 100 i 1913. Det ærede Medlem vil formentlig ikke paa-staa, naar disse Ting kommer frem i det rette Lys, at de tilsammen giver for det, som Landbrugerne køber — nu ser jeg bort fra Forbrugerbudgettet —, et Pristal paa 200. Hvor skulde det komme fra? Det er ganske løs Tale med Hensyn til Prisbevægelser og Pristal.

Nu har jeg undersøgt Forbrugerpristallet og paavist, hvorledes det virkede, jeg har undersøgt Engrospristallet og set, hvorledes det virker paa de forskellige Befolkningsgrupper. Jeg indrømmer, at Landbrugerne i deres Bedrift paa visse Omraader maa gaa efter højere Pristal paa Varer end de, der har et Forbrugerpristal, men jeg peger samtidig paa, at Landbrugerne paa vigtige Omraader af deres Indkøb har et Pristal, der ligger langt under 100, nede i Begyndelsen af 90erne. Jeg tror derfor, at disse Taler om Pristal paa 100 og 200 godt kunde høre op, i hvert Fald her i Rigsdagen, hvor man er i Stand til at gaa til Bunds i Tingene og analysere, hvad der ligger bagved. Men jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem eller andre maaske, naar de omtaler disse Ting, slet ikke tænkte paa, hvad man egentlig købte, men tænkte paa den ganske aabenlyse Kendsgerning, at Landbrugernes Indtægter er gaaet stærkt ned i den senere Tid, og vilde udtrykke det med noget saa kunstigt som, at de havde et Pristal for, hvad de købte, og et for, hvad de solgte. Jeg ved ikke, om det var det, det ærede Medlem tænkte paa; hvis det var det, vilde jeg anse det for rimeligere, at vi talte, om jeg saa maa sige, Dansk

og sagde, hvad det var, vi tænkte paa, og derved kom ind i en maaske frugtbar Diskussion om Tingene, i Stedet for at begynde at opstille Abstraktioner om Pristal, som skal bevise et eller andet, og som intet som helst beviser, fordi de savner ethvert reelt teknisk Grundlag.

Hvis det altsaa er det, det ærede Medlem tænker paa, saa har han Ret. Landbruget er for Tiden inde i den vanskelige Situation, at dets Indtægter gaar stærkt ned, stærkere ned sikkert end Indtægterne i de øvrige af Landets Erhverv. Det er naturligvis overordentlig uheldigt for Landbrugserhvervet, og det er ogsaa en Ting, som jeg mener der er al Grund til at overveje alvorligt, om man paa et eller andet Punkt kan bøde derpaa. Men der er ogsaa andre Omraader, som vi alle kender, hvor Indtægterne gaar stærkt ned. Det ærede Medlem var selv inde paa, at Arbejdsløsheden var steget. Der er vel ca. 70 000 arbejdsløse i Danmark for Tiden, deres Indtægter er jo ogsaa gaaet stærkt ned, de er ogsaa i en økonomisk vanskelig Situation, fordi Indtægterne gaar ned; der er maaske nogle af dem, hvis Pristal er gaaet helt ned til 0 for at blive i det ærede Medlems Terminologi med Pristal, det vil sige, at de ikke har nogen som helst Indtægt. Det kan ogsaa være, at enkelte Landbrugere har det saadan, og det er naturligvis beklageligt, men jeg gør, som sagt, opmærksom paa, at der er andre Omraader, andre Steder i vort Land, hvor en saadan Indtægtssvigten finder Sted som den, vi finder i Landbruget. Men vi ved jo, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og hans Parti ikke har nogen som helst Interesse for Indtægternes Svigten for andre Mennesker. Naar der her i Rigsdagen behandles Spørgsmaal om Indtægternes Svigten for de arbejdsløse, og der behandles Forslag, som muligvis kunde bringe dem Hjælp, saa møder vi den stærkeste Afvisning fra Venstrepartiet med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Spidsen, saa det er ikke al Indtægtssvigten, der staar det ærede Medlems Hjerte nær.

Naa, det skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Tilbage bliver alligevel den Kendsgerning, at Landbrugets Indtægter har svigtet, og det er naturligvis en alvorlig Sag. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at der kan ogsaa komme Forskydninger i Samfundet, hvorved en økonomisk Gruppe i Samfundet faar forøgede Indtægter, uden at andre Indtægter i Samfundet følger med, og jeg tror ikke, det er helt urigtigt, naar jeg siger, at vi for ikke saa længe siden havde en saadan Bevægelse i de